

407

USTAWA

z dnia 2 lipca 1937 r.

w sprawie zmiany art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 kwietnia 1936 r. o zabezpieczeniu interesów osób, ubezpieczonych w Towarzystwie Ubezpieczeń na życie „Phoenix” za pośrednictwem głównego przedstawicielstwa na Polskę.

Art. 1. Art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 kwietnia 1936 r. o zabezpieczeniu interesów osób, ubezpieczonych w Towarzystwie Ubezpieczeń na życie „Phoenix” za pośrednictwem głównego przedstawicielstwa na Polskę (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 245) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 2. (1) Do dnia 1 lipca 1940 r. nie można żądać wypłaty pożyczek (zaliczek) pod zastaw polis i wykupów oraz wszczynać postępowania sądowego lub egzekucyjnego w poszukiwaniu tych należności; postępowanie wszczęte wcześniej zawiesza się z mocy prawa.

(2) Jeżeli ubezpieczający płacił składkę niższą od tej, która odpowiadałaby według ustalonych przez Ministra Skarbu podstaw technicznych świadczeniom zakładu, kurator obniży świadczenia do zakresu, odpowiadającego w myśl tych podstaw technicznych wysokości płaconej składki.

(3) Wszystkie świadczenia zakładu z tytułu umów ubezpieczenia redukuje się — niezależnie od obniżki, dokonanej na podstawie ust. (2) — o 25%. Jeżeli świadczenie zostało częściowo wypłacone przed dniem wejścia w życie ustawy

niniejszej, redukcji podlega jedynie część niewypłacona. W tym samym stosunku, jak świadczenia zakładu, redukuje się również składki ubezpieczeniowe, należne od dnia 1 maja 1936 r.

(4) Zakład ubezpieczeń nie może korzystać z praw do odstąpienia od umowy lub jej rozwiązania (wypowiedzenia z natychmiastowym skutkiem), przewidzianych na wypadek niepłacenia przez ubezpieczającego składek w terminie, jeżeli zaległość dotyczy składek, należnych za okres od dnia 1 maja 1936 r. do dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, a ubezpieczający całą zaległość uiszcza w ciągu trzech miesięcy od pisemnego wezwania go przez kuratora do jej uiszczenia.”

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

408

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1937 r.

o uchyleniu mocy obowiązującej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1922 r. w sprawie utworzenia na górnośląskiej części województwa śląskiego urzędu dla spraw mniejszości.

Na podstawie art. 1 i 3 ustawy z dnia 24 maja 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji niemiecko-polskiej, dotyczącej Górnego Śląska, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 370) i w związku z art. 148 i ust. 1 tytułu II części III konwencji polsko-niemieckiej, dotyczącej Górnego Śląska, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 371) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 listopada

1922 r. w sprawie utworzenia na górnośląskiej części województwa śląskiego urzędu dla spraw mniejszości (Dz. U. R. P. Nr 98, poz. 900).

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1937 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

409

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 1 lipca 1937 r.

o Farmakopei Polskiej.

Na podstawie art. 24 i 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 r. o wykonywaniu praktyki lekarskiej

(Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 712), art. 26 i 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu